

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselője** Ügyvédi Iroda (**felperes jogi képviselőjének címe**) által képviselt dr. felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, **alperes jogi képviselője** (alperes címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2016. június 21. napján kelt 25.P.21.651/2016/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. és 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az állam javára külön felhívásra fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes Országos Elnöksége az alperes Elnökségének az alapszabály 4. § (3) bekezdése alapján előterjesztett indítványára a 2014. október 31. napján kelt 7/2014. (X. 31.) OE számú határozatával az alapszabály 25. § (5) bekezdése alapján szervezetet feloszlatta. A határozat indokolása szerint az „angyalföldi szervezet évek óta a párt politikájával ellentétes politikát folytat. Az ügyvezető elnökség jelölt állítással kapcsolatos döntésével nyíltan szembeszegült. Évek óta a pártszövetségi munkát nehezíti, nem hajlandó a szövetséggel együttműködni. Ezzel a magatartásával súlyosan sérti a párt érdekeit és jó hírnevét".

A felperes keresetében az alperes a 7/2014. (X. 31.) OE számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. V. törvény (Ptk.) 3:35. §-ára, 3:36. §-ára, 3:37. § (1) bekezdésére hivatkozással. Kifogásolta, hogy a határozat indokolása túlnyomó részben az alapszabály szövegét tartalmazza, abban tényállásszerű vitatható okokat, tényeket nem sorolt fel, nem állapítható meg, hogy mikor, milyen tevékenységükkel valósították meg az alperes által megfogalmazott sérelmeket. Cáfolta, hogy az alapszervezet a határozat indokolásában foglalt magatartást tanúsította volna. Hivatkozott arra is, hogy az alapszabály 25. § (5) bekezdése szerint a megyei választmány kezdeményezheti az alapszervezet feloszlátását, jelen esetben pedig azt az elnöke indítványozta. Nem tartotta elégségesnek, hogy a támadott határozat konkrét indokait az alperes a perbeli ellenkérelmében fejtette ki, azokat sem a határozatában, sem a szavazást megelőző jegyzőkönyvben nem rögzítette. Eljárási szabálysértések hiányában kérte figyelembe venni, hogy az alperes által hivatkozott való szövetségi megállapodása nem ismert.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperes által irányított alapszervezet vezetősége már 2012 őszén alapszabály-ellenes magatartást tanúsított, jogellenesen kizárt a taggyűlés sorából két országgyűlési képviselőt. Ezzel súlyosan sértette a párt érdekeit és ártott a jó hírnevének. Előadása szerint 2006-ban az alperes pártszövetségi megállapodást kötött a , majd a 2014. évi önkormányzati választással kapcsolatban is tárgyalásokat folytattak a , amely tárgyalásokat megszakítottak. A felperes is tárgyalásokat folytatott a jelölésekkel kapcsolatban, illetve a jelölési eljárás során nem működött velük együtt, ezt követően a pártügyész az Elnökségéhez fordult és az Elnökségének a kezdeményezésére az Elnökség az alapszabály betartásával hozta meg a támadott határozatát.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes Elnökségének 7/2014. (X. 31.) OE határozatot hatályon kívül helyezte és döntött a perköltség viselése tárgyában is. Az ítélet indokolása szerint a határozat indokolásának első és utolsó mondata az alapszabályt idézi, így az a sérelmes magatartás meghatározására nem szolgálhat. Az alperesnek a határozat indokolásának tényállásában kellett volna számot adnia arról, hogy mely magatartások voltak az alapszabályban rögzítetteknek megfeleltethetők. Az indokolásának másik két mondata pedig az általánosság szintjén jelölte meg az alapszervezet sérelmesnek tartott magatartását, azt nem konkretizálta, így indokát sem adhatta, hogy a meg nem határozott magatartás hogyan illeszkedik az alapszabály 25. § (5) bekezdésében foglaltakhoz. Az alapszabály 40. § (3) bekezdése értelmében ugyanis a határozatnak egyértelműnek kell lennie, amely az indokolásra is vonatkozik. A demokratikus működés alapelvéből eredően indokolni kellett volna a feloszlató határozatot, ugyanis csak ilyen módon lenne vizsgálható, hogy az alapszervezet feloszlása megalapozott volt-e. Jelen esetben a határozat megalapozottsága az indokolás hiányossága miatt nem vizsgálható. Kiemelte az ítélet, hogy az alperesnek az eljárás során előterjesztett ellenkérelme nem szolgálhat a határozat indokául, ugyanis azt magának a határozatnak kell tartalmaznia. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy támadott határozat alapszabályba ütközik, így törvényt sértő, ezért azt a Ptk. 3:37. § (1) és (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Súlyos eljárási szabálysértésnek minősítette, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalásra szóló idézést nem a képviselője általa megadott címekre, hanem az alperes központjába kézbesítette. A képviselője a tárgyalás időpontjában kórházi kezelés alatt állt, melyet az alperes elnöke bejelentett, ennek ellenére mindez nem került rögzítésre a tárgyalási jegyzőkönyvben. A bíróság csupán azt állapította meg, hogy az alperes részéről szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg senki; megítélése szerint mindez rendkívül súlyos eljárási szabálysértésnek minősül.

Az ügy érdemére vonatkozóan előadta, hogy az alapszabályban foglaltakat a határozat meghozatala során nem sértette meg, az ellenkérelmében valamennyi állítását bizonyítékokkal alátámasztotta. Az Elnöksége a köztudomású tényekre nem folytatott le bizonyítást, azt részletekben nem fejtette ki, ugyanis az érintettek, így a párt tagsága is tisztában volt a tényekkel. Ugyanúgy - egy tag kivételével - az elnökség tagjai is, akik további ismertetést nem kértek, indítványuk nem volt. A szavazás eredménye 1 tartózkodás volt az igen szavazatok mellett. Eljárásában az Elnökség követte a Pp. 163. §-ában foglaltakat, a határozat indokolásával kapcsolatban is a Pp. 221. § (3) bekezdése szerint járt el, mivel az egyszerű ténybeli és jogi megítélés miatt csak a lényeges tényállás és jogszabályi hivatkozás került a határozatba.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes a 2016. július 12. napján előterjesztett fellebbezésében valójában igazolási kérelmet terjesztett elő az elmulasztott tárgyalással kapcsolatban, illetve kifogásolta, hogy az idézést nem a párt ügyészének saját címére küldték meg, hanem az alperes központjába. Ezen

igazolási kérelem elbírálására a másodfokú bíróság nem jogosult. Kiemelte, hogy **személy** az eljárásban a párt törvényes képviselőjeként mint pártügyész jelentkezett, azonban meghatalmazást nem csatolt. Az alapszabály 64. § (2) bekezdés b) pontja szerint a párt törvényes képviselője a párt elnöke, azaz **személy 2**, az alapszabály 65. § (2) pontja értelmében a párt képviselőjére egyedi meghatalmazással az elnök valamely alelnököt megbízhatja. Utalt az alapszabály 83. § (3) bekezdésére, miszerint a pártügyész a párt jogi képviselője. Szerinte mindebből az következik, hogy **személy** az alperes jogi képviselője, holott maga hivatkozott arra, hogy jogi képviselői munkát nem végezhet országgyűlési tisztsége miatt. Ezért a jelen eljárásban **személy** jogi képviselőként nem járhat el, törvényes képviselőként pedig meghatalmazás hiányában nem képviselhette az alperest, így nem teljesíthette a bíróság azt a kérését, hogy a lakcímére kerüljenek az iratok kézbesítésre. **személy1** betegsége köztudomású tény volt, azonban helyettesítése vagy további meghatalmazottak igénybevétele az alperesnek nem jelenthetett volna gondot. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az igazolási kérelmet a bíróság utasítsa el.

Megítélése szerint az ügy érdemére vonatkozó alperesi előadás nem tekinthető indokolt fellebbezésnek, ugyanis az alperesnek az ítélet indokolását kellett volna cáfolnia. Az alperes nem vonta kétségbe az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, a jogszabályi, alapszabályi hivatkozásokat. Kérte, hogy a bíróság az elsőfokú eljárásban előadott indokait vegye figyelembe.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság nem szegett eljárási szabályt, amikor az alperes képviselőjének szóló idézést nem a képviselő címére, hanem az alperes székhelyére kézbesítette. Az alperesi képviselő az alperes részére megküldött idézést és mellékleteit kellő időben megkapta, ennek tényét nem vonta kétségbe. Az alperes elnöke a 2016. június 16. napján érkezett beadványában tájékoztatta a bíróságot, hogy **alperes jogi képviselője** kórházi kezelés alatt áll, így a 2016. június 21. napjára kitűzött tárgyaláson részt venni nem tud. Kérte továbbá, hogy a bíróság a távolmaradást tekintse kimentettnak és a tárgyalást távollétében tartsa meg. Álláspontja szerint a kereset megalapozatlan, ezért kérte annak elutasítását. Mindezekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a 3. számú jegyzőkönyvben, hogy az alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. Annak feltüntetése, hogy az alperes törvényes képviselője a pártügyész távolmaradását kimentette, valóban nem került a jegyzőkönyvben rögzítésre, azonban ez nem tekinthető olyan lényeges eljárási szabályszegésnek, amely a Pp. 252. § (2) bekezdése alkalmazásával az eljárás megismétlését tenné szükségessé. Az alperesi kifogás tartalma szerint sem tekinthető igazolási kérelemnek, ugyanis az alperes törvényes képviselője távollétében is kérte a tárgyalás megtartását.

A felperes állítása, miszerint jelen ügyben az alperes képviselőjében **alperes jogi képviselője** eljárása alapszabályba, illetve jogszabályba ütközik, nem helytálló. Az alapszabály 86. § (3) bekezdése értelmében a pártügyész mint a párt jogi képviselője eljár a párt által vagy a párt ellen indított peres és nemperes eljárásokban. **személy 3** az alperest nem mint ügyvéd képviselte, ugyanis **személy** 2014. május 6. napjától határozatlan ideig ügyvédi tevékenységét szünetelteti. A felhívott alapszabályi rendelkezés alapján **alperes jogi képviselője** szabálysértés nélkül járt el a jelen perben az alperes képviselőjében.

Az ügy érdemére vonatkozóan a másodfokú bíróság az alábbi álláspontot foglalta el:

Az alapszabály 25. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy **szervezet** kezdeményezésére oszthatja fel a helyi szervezetet. A jelen esetben az alapszervezet feloszlását nem a megyei (fővárosi) választmány kezdeményezte - tekintettel arra, hogy a fővárosi választmány nem működött - hanem a 2014. október 12. napján kelt levelében **alperes jogi képviselője** az elnökségéhez fordult, melyben az alapszabály 25. § (5) bekezdésére és a 4. § (3) bekezdésére hivatkozással három helyi szervezet, köztük a szervezet feloszlásának kezdeményezését kérte az alperes Elnökségénél. Eljárása

megfelelt az alapszabály 57. § (2) bekezdésében foglaltaknak.

Az alapszabály 25. § (5) bekezdése értelmében a **szervezet 1** kezdeményezésére az Országos Elnökség a helyi szervezetet feloszlathatja, amennyiben tevékenysége törvénytörő, tartósan és súlyosan sérti a Párt Alapszabályát, ellentétes párt programjával, súlyosan sérti a párt érdekeit, illetve jó hírnevét. Az alapszabály 40. §-a pedig a párt politikai testületi szerveinek határozataira tartalmaz szabályokat.

Az alperes határozata indokolásában konkrétan megjelölte azon magatartást, amely indokolja az angyalfüldi szervezet feloszlását. Az alperes az alapszabály ide vonatkozó rendelkezésének idézésén kívül hivatkozott arra, hogy az alapszervezet az ügyvezető elnökség jelöltállítással kapcsolatos döntésével nyíltan szembeszegült, továbbá a pártszövetségi munkát nehezíti, nem hajlandó a szövetséggel együttműködni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen indokok elégségesek voltak a szervezet feloszlásához, azok külön részletezésére nem volt szükség. A bíróság az alperes szervezeti és működési autonómiájába nem avatkozhat be, nem vizsgálhatja, hogy a határozat az alperes politikai céljainak, érdekeinek, programjának megfelelt-e, ezért a felhozottnál konkrétabb indokok vizsgálatát mellőzni volna köteles. Mindezekre figyelemmel nem volt helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint az alperes határozata nem volt kellően indokolt, és ezen ok a határozat Ptk. 3:37. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését vonta maga után.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel megjegyzi az ítélőtábla, hogy sem az alperes eljárására, sem határozatára nem vonatkoznak a Polgári Perrendtartás szabályai, így annak rendelkezéseit az alperesnek alkalmaznia nem kellett.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam javára külön felhívásra. A jelen eljárásban az alperesnek igazolt költsége nem merült fel, így e kérdésben a bíróságnak határoznia nem kellett.

Budapest, 2017. február 9.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bicskei Ildikó s.k.
bíró